

CARLOS MONTERO RUANO President de la Comissió d'Aigua i Energia

comissió
d'aigua i energia

Què pot aportar l'enginyeria a l'economia circular?

Un model econòmic que busca solucions sostenibles des d'una nova perspectiva.

L'economia circular és un nou model econòmic que busca la sostenibilitat, mantenint els productes, els materials i els recursos (entre els quals aigua i energia) al seu màxim valor d'utilitat al llarg del temps, reduint els residus al mínim. Per això, el creixement es deslliga del consum de recursos, repensant i redissenyant el cicle complet de vida dels productes, per maximitzar-ho. Es tracta de "tancar el cicle", evitant l'actual model econòmic lineal, en el qual s'extreuen els recursos i es produeixen els béns i serveis, que acaben amb la generació de residus, que, en gran manera, s'acumulen inútilment, o fins i tot perniciosament.

Segons la Fundació Ellen MacArthur, que promou la implantació d'aquest model, els principis bàsics són:

1. Preservar i millorar el capital natural, controlant les reserves finites i afavorint recursos renovables.
2. Optimitzar el rendiment dels recursos, mitjançant la recirculació de productes, components i materials.
3. Fomentar l'eficiència dels sistemes, identificant i evitant les externalitats negatives, com ara danys a les persones o als recursos naturals.

L'economia circular forma part activa de les polítiques europees, i s'han disposat instruments per eliminar les barreres, especialment regulatòries, que dificultin la implementació. En aquest context, els vectors aigua-energia-residu tenen una oportunitat de tornar a analitzar-se. La reutilització de l'aigua, l'ús extensiu d'energies renovables i la minimització i

la valorització dels residus són reclamacions històriques del nostre col·lectiu que, juntament amb gran part de la societat, exigeixen solucions més sostenibles.

L'aigua es troba davant dificultats regulatòries per a la seva reutilització, tot i que es pugui demostrar una qualitat adequada a l'ús. El cost és una altra barrera, a causa del fet que no es tenen en compte les externalitats, quan es compara la reutilització i el model lineal d'extracció-ús-residu amb externalitats negatives molt més grans.

Sobre l'energia, com ja expliquem en articles passats, el model tarifari penalitza l'ús de renovables mitjançant la taxa de connexió a xarxa. Malgrat això, expliquem cada vegada amb més exemples que

aquest model és possible, que disposem de recursos tècnics que ho permeten, que la societat ho demanda activament i que les dificultats regulatòries poden ser revisades. L'enginyeria sempre ha buscat la solució òptima dels problemes; incloure la sostenibilitat i la visió global del cicle en la nostra anàlisi és tan necessari com natural, aportant un valor addicional a les nostres solucions.

No obstant això, la nostra activitat, i responsabilitat, com a col·lectiu, no hauria de limitar-se a l'aportació de solucions tècniques que permetin tancar el cicle; també hem de promoure aquelles polítiques regulatòries que trenquin les barreres que encara es trobin ancorades en una visió lineal.

L'economia circular forma part activa de les polítiques europees, i s'han disposat instruments per eliminar les barreres, especialment regulatòries, que en dificultin la implementació

Font: Veolia